

Sluttelig har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter*. Den Ændring, der foreslaas, gaar ud paa, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at fastsætte Regler for, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade de Mejerier, der falder ind under Bestemmelserne vedrørende Lurmærket, skal deltage i de med Lovens Gennemførelse forbundne Udgifter. Der er navnlig tænkt paa den ret betydelige Udgift, Statskassen har i Forbindelse med Afholdelsen af sammenhængende Rækker af Smørbedømmelser, hvilke Bedømmelser er Grundlaget for Lurmærkets Tildeling til Mejerierne. For indeværende Finansaar er disse Udgifter opført med 124 000 Kr., for næste Finansaar er de anslaaet til 119 000 Kr. Lovforslaget maa da ses som et Led i den Række af Sparforanstaltninger, som Tiden kræver gennemført, og det er da Meningen, at de Mejerier, som har Fordel af Lurmærket, i Forhold til deres Smørproduktion skulde betale den Udgift, Smørbedømmelsen medfører. Jeg vil senere forhaabentlig kunne fremsætte Lovforslag om Ændring i endnu en Lov, som vedrører Statens Udgifter til Landbrugets Fremme, ligesom jeg i den nærmeste Fremtid, naar de Forhandlinger, jeg derom fører med Landbrugets Organisationer, er bragt til Afslutning, haaber at kunne fremsætte Forslag om betydelige Udgiftsreduktioner paa Landbrugsministeriets Budget. Det Lovforslag, jeg her fremsætter, tilsigter altsaa at fremskaffe en Indtægtsforøgelse for Statskassen paa ca. 120 000 Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale alle de her nævnte Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde paa Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed*. I Henhold til Fabriklovens § 17 kan Indenrigsministeriet bestemme og udfærdige nærmere Forskrifter for Indretningen og Brugen af saadanne Maskiner, ved hvilke der i særlig Grad er Grund til at befrygte Ulykkestilfælde eller Fare for Liv og Helbred, og paa Grundlag af denne

Bestemmelse har Indenrigsministeriet udstedt nærmere Forskrifter for Benyttelsen af Elevatorer, hvilket har nødvendiggjort Ansættelsen af en særlig sagkyndig Monitor. I det hele taget lægger Elevatoreftersynet i ikke ringe Grad Beslag paa Arbejds- og Fabriktilsynets Personale, og det maa derfor findes rimeligt, at Elevatorejerne fremtidig betaler en passende Afgift for dette Tilsyn. Hertil sigter Ændringsforslaget under Litra a. Det er Tanken at ansætte denne Afgift til 20 Kr. om Aaret for Personeelevatorer og 10 Kr. om Aaret for Godselevatorer. Den Indtægt, som derigennem vil kunne opnaas, anslaaes til ca. 24 000 Kr. aarlig, hvilket Beløb naturligvis langt fra dækker den Udgift, som Tilsynet medfører for Statskassen, men det betyder dog i Sammenligning med de nugældende Forhold en Indtægtsforøgelse for Statskassen paa ca. 20 000 Kr. aarlig.

I Forbindelse hermed foreslaas under Litra b. en anden Ændring i den nævnte Lov, nemlig angaaende Udgifterne til de kommunale Maskintilsyn. Som det vil vides, har denne Udgift hidtil været baaret af Staten, idet Staten har refunderet Kommunerne de Honorarer, som de har udbetalt til de kommunale Maskintilsynsmænd. Det vil forhaabentlig findes rimeligt, at disse Udgifter, som jo spiller en forholdsvis ringe Rolle for hver enkelt Virksomhed, fremtidig udredes af Virksomhedernes Indehavere, og det foreslaas derfor under Litra b., at Honorarerne fremtidig vel udlægges af Kommunerne, men at disse faar Adkomst til at opkræve dem hos Ejerne — det vil eventuelt kunne ske i Forbindelse med Opkrævning af Skatterne. Der vil derved for Statskassen opnaas en Besparelse, der for Finansaaret 1923—24 er anslaaet til ca. 200 000 Kr., idet man har foreslaaet den 2 Kr.s Takst, som har været gældende fra 1. Januar 1922 for dette Tilsyn, bibeholdt for Tiden indtil Udgangen af 1924. Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Dernæst skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden*. Det viser sig, at dette Tilsyn foranlediger forholdsvis meget betydelige Udgifter, idet de af Arbejds- og Fabriktilsynet er anslaaet til aarlig at beløbe sig til ca. 270 000 Kr., medens de Gebyrer, som udredes for Tilsynet, kun har indbragt ca. 31 000 Kr. Hvis man nu skulde ændre disse Gebyrer, saaledes at